

ישראל שפסח זה הוא רק
במצרים, וכיון שעשו אותו פעם
אחת במצרים, חשבו שלא צריך
יותר. בא הקדוש ברוך הוא
והזהירם עליו, שלא יחשבו
שעבר זמנו במצרים ולא יצטרך.
בגלל זה במדבר סיני בשנה
השנית, להתקין להם לדורי
דורות.

ואף על גב שהזהירם במצרים,
עכשו צוה להם פעם אחרת
באותו מקום שבו נתנו כל מצוות
התורה. ועל כן בשנה השנית.
מה זה בשנה השנית בחדש
הראשון? אלא סוד עליון הוא
שנה אחת וחדש אחד. מה בין
זה לזה? חדש זו הלכנה. שנה
זה השמש, שמאיר ללכנה. ואז
היה בזמן שכל המצוות נמסרו
בו.

רבי שמעון אמר, אוי לאותו איש
שאמר שתורה זו באה להראות
ספורים בעלמא ודברי הדיוטות.
שאם כן, אפלו בזמן זה אנו
יכולים לעשות תורה בדברי
הדיוטות, ובשבח יותר מפלם.
אם להראות דבר העולם, אפלו
אותם סופרים בעולם יש ביניהם
דברים יותר עליונים. אם כן, גלף
אחריהם ונעשה מהם תורה כמו
זה. אלא כל דברי התורה דברים
עליונים הם וסודות עליונים.

בא ראה, עולם עליון ועולם
תחתון במשקל אחד נשקלו.
ישראל למטה - מלאכים עליונים
למעלה. במלאכים העליונים
כתוב, (תהלים קד) עשה מלאכיו
רוחות. (זה במקום עליון) בשעה
שיורדים למטה (אף על גב שיורדים),
מתלבשים בלבוש העולם הזה.
ואם לא יתלבשו בלבוש כמו של
העולם הזה, לא יוכלו לעמד
בעולם הזה, והעולם לא יסבל
אותם. ואם במלאכים כן, התורה

פסח לאו איהו אלא במצרים, וכיון דעבדו
ליה זמנא חדא במצרים, חשיבו דלא אצטרף
יתיר. אתא קדשא ברין הוא ואזהר לון עליה,
דלא יחשבון דהא קא עבר זמניה במצרים,
ולא יצטרף. בגין (דק"ב ע"א) כן במדבר סיני
בשנה השנית, לאתקנא להו לדרי דרין.

ואף על גב דהא אזהר להו במצרים, השתא
פקיד לון זמנא אחרא, בההוא אתר דכל
פקודין דאורייתא ביה אתיהיבו. ועל דא בשנה
השנית. מאי בשנה השנית בחדש הראשון.
אלא רזא עלאה היא, חד שנה וחד חדש. מה
בין האי להאי. חדש: דא סיהרא. שנה: דא
שמשא, דנהיר לסיהרא. וכדין הוה בזמנא
דכל פקודין דאורייתא אתמסרו ביה.

רבי שמעון אמר, ווי ליההוא בר נש דאמר,
דהא אורייתא אתא לאחזאה ספורין
בעלמא, ומלין דהדיוטי. דאי הכי, אפילו
בזמנא דא, אנון יכלין למעבד אורייתא, במלין
דהדיוטי, ובשבחא יתיר מפלהו. אי לאחזאה
מלה דעלמא, אפילו אינון קפסירי דעלמא,
אית ביניהו מלין עלאין יתיר. אי הכי גזיל
אבתריהו, ונעביד מנייהו אורייתא, פהאי
גוונא. אלא כל מלין דאורייתא, מלין עלאין
אינון, ורזין עלאין.

הא חזי, עלמא עלאה ועלמא תתאה בחד
מתקלא אתקלו. ישראל לתתא, מלאכי
עלאי לעילא. מלאכי עלאי כתיב בהו, (תהלים
קד) עושה מלאכיו רוחות. (האי כאתר עלאה) בשעתא
דנחתין לתתא (אף על גב דנחתין), מתלבשי בלבושא
דהאי עלמא. ואי לאו מתלבשי בלבושא
כגוונא דהאי עלמא, לא יכלין למיקם בהאי
עלמא, ולא סביל לון עלמא. ואי במלאכי כן,
אורייתא דברא להו, וברא עלמין פלהו,